

Uchwała Komisji Habilitacyjnej z dnia 25 lutego 2022 roku zawierająca opinię w sprawie
nadania dr Małgorzacie Hołdzie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Komisję Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo, na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2022 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym (głosów ZA - 6, głosów PRZECIW - 1, głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ - 0) - działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) i Regulaminu określającego szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Łódzkim przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 660 z 27 stycznia 2020 r. ze zm. (dalej: Regulamin), § 12 ust. 5 Regulaminu, § 31 ust. 1 oraz § 34 Statutu Uniwersytetu Łódzkiego przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 440 z dnia 27 maja 2019 r. ze zm., zarządzenia nr 104 Rektora Uniwersytetu Łódzkiego z dnia 15 lutego 2021 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 182 Rektora UŁ z dnia 28 września 2020 r. w sprawie powołania komisji do spraw stopni naukowych działających w Uniwersytecie Łódzkim i ich przewodniczących - po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po przyjęciu kolokwium habilitacyjnego podjęła uchwałę, w której stwierdza, że aktywność naukowa dr Małgorzaty Hołdy po uzyskaniu stopnia doktora oraz osiągnięcie naukowe w postaci monografii *On Beauty and Being Hans-Georg Gadamer's and Virginia Woolf's Hermeneutics of the Beautiful* stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo, i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Małgorzacie Hołdzie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Komisja rekomenduje Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo poparcie wniosku dr Małgorzaty Hołdy i nadanie jej stopnia doktora habilitowanego.

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej Uzasadnienie.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

PODPISY

Przewodnicząca komisji prof. dr hab. Ewa Kraskowska (UAM)

E. Kraskowska

prof. dr hab. Wojciech Kalaga (KPSW w Bydgoszczy), recenzent

Wojciech Kalaga

prof. dr hab. Jean Ward (UG), recenzent

Jean Ward

dr hab. Katarzyna Sokołowska (UMCS), recenzent

Katarzyna Sokołowska

prof. dr hab. Andrzej Wierciński (UW), recenzent

Andrzej Wierciński

dr hab. Małgorzata Myk (UŁ), członek

Małgorzata Myk

prof. dr hab. Wit Pietrzak (UŁ), sekretarz

Wit Pietrzak

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej
z dnia 25 lutego 2022 roku
w sprawie nadania dr Małgorzacie Hołdzie
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo

Uchwała Komisji Habilitacyjnej powołanej do zaopiniowania wniosku dr Małgorzaty Hołdy o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w jawnym głosowaniu podczas obrad przeprowadzonych w trybie zdalnym z wykorzystaniem platformy MTeams umożliwiającej nagrywanie przebiegu posiedzenia oraz kolokwium habilitacyjnego, w obecności wszystkich siedmiorga członków Komisji.

Wszyscy członkowie Komisji złożyli oświadczenie, iż zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Habilitantki, a także z recenzjami sporządzonymi przez prof. Wojciecha Kalagę, prof. Katarzynę Sokołowską, prof. Jean Ward i prof. Andrew Wiercińskiego oraz z pisemną opinią prof. Małgorzaty Myk. Stwierdzono również poprawność formalną wniosku i załączonej do niego dokumentacji. W związku z faktem, iż recenzja prof. Wiercińskiego została sporządzona w języku angielskim, członkowie Komisji zgodnie uznali, iż nie stanowi to przeszkody w przeprowadzeniu postępowania, jako że dorobek Habilitantki również jest anglojęzyczny, a skład Komisji gwarantuje, iż nie zachodzi w tym przypadku żadna bariera komunikacyjna. Zarówno obrady Komisji, jak i kolokwium habilitacyjne prowadzone były w języku polskim.

Po odebraniu kolokwium, złożonego przez Habilitantkę w trybie wideokonferencji i w obecności wszystkich członków Komisji, a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach oraz w opinii, **Komisja postanowiła rekomendować Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo wnioski dr Małgorzaty Hołdy o nadanie stopnia doktora habilitowanego.** Głosowanie w tej sprawie

nie było jednomyślne, 6 osób opowiedziało się za poparciem wniosku, 1 osoba była przeciwna, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitantki

Dr Małgorzata Hołda uzyskała tytuł zawodowy magistra filologii angielskiej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu w roku 1994 na podstawie pracy: „Oscar Wilde’s *The Picture of Dorian Gray* – A Mirror of the End of the XIX Century”. Na tej samej uczelni otrzymała w roku 2006 stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, broniąc z powodzeniem dysertacji pt. *Between Liberal Humanism and Postmodernist Fun: The Fiction of Malcolm Bradbury*. W latach 2012-2017 odbyła studia doktoranckie na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, wieńcząc je uzyskaniem stopnia doktora na podstawie rozprawy *Paul Ricoeur’s Concept of Subjectivity and the Postmodern Claim of the Death of the Subject* (wydana przez Ignatianum University Press w roku 1918). Od roku 2019 jest zatrudniona w charakterze adiunkta w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Łódzkiego, wcześniej zaś pracowała jako wykładowca i starszy wykładowca w następujących uczelniach: Politechnika Częstochowska, Akademia Ignatianum w Krakowie, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Politechnika Krakowska, Europejska Szkoła Wyższa im. ks. J. Tischnera, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa we Włocławku, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Płocku, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Nauczycielskie Kolegium Języków Obcych we Włocławku.

Habilitantka ma w swoim dorobku dwie monografie naukowe, z których jedną, wydaną pt. *On Beauty and Being: Hans-Georg Gadamer’s and Virginia Woolf’s Hermeneutics of the Beautiful* (Peter Lang, Berlin 2021), zgłosiła we wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego jako najważniejsze osiągnięcie naukowe. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa (2006) opublikowała 20 artykułów w czasopismach naukowych różnej rangi (oraz 4 przed doktoratem) i 5 rozdziałów w monografiach wieloautorskich (oraz 2 przed doktoratem). Występowała z referatem na 21 konferencjach ogólnopolskich i międzynarodowych organizowanych w Polsce. W ramach programu Erasmus odbyła w roku 2015 trzymiesięczny staż naukowy na Uniwersytecie Wiedeńskim, prowadząc badania nad współczesną filozofią francuską. Jest Junior Associate Fellow w International Institute of Hermeneutics, członkinią Polskiego Towarzystwa Badań Kanadyjskich i Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego oraz Virginia Woolf Society of Great Britain. Recenzowała artykuły dla czasopism „Analecta Hermeneutica” i „Philosophy

Study” (David Publishing Company), jest redaktorką tematyczną periodyku „Text Matters A Journal of Literature, Theory and Culture”.

Ocena dorobku naukowego Habilitantki ze szczególnym uwzględnieniem monografii przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Prof. Wojciech Kalaga (KPSW) już na wstępie swojej recenzji stwierdził, że monografia *On Beauty and Being: Hans-Georg Gadamer's and Virginia Woolf's Hermeneutics of the Beautiful*: „jest znakomitym ukoronowaniem wcześniejszych zainteresowań i badań Kandydatki w obszarze hermeneutyki i literatury, wspartym jej świetnym przygotowaniem oraz wykształceniem filozoficznym i literaturoznawczym”. Prof. Kalaga podkreśla, że w monografii dr Hołdy dyskursy hermeneutyki i literaturoznawstwa wzajemnie się przenikają, tworząc „dyskursywną platformę, która odsłania ‘współbrzmienie’ i umożliwia dialog między hermeneutyką Gadamera i – można powiedzieć – ‘ukrytą’ hermeneutyką lirycznych powieści Woolf” (s. 2). Zestawienie pisarstwa tych dwojga uznaje zresztą Recenzent za trafne z uwagi na powinowactwo myśli i liryzm stylu. W całej ocenie prof. Kalaga podkreśla przemyślaną konstrukcję monografii oraz prezentowaną w niej głębię myśli Habilitantki, której analizy chwali za subtelność i precyzję wywodu tak literaturoznawczego jak i filozoficznego. W dalszej części recenzji, prof. Kalaga omawia pozostały dorobek dr Hołdy, i tym razem wskazując na jego wnikliwość i dogłębność, a także rozpiętość tematyczną. Zdaniem Recenzenta chronologiczne ujęcie prac Habilitantki pokazuje konsekwentny rozwój jej namysłu nad literaturą w kontekście filozofii i choć główny walor publikacji dr Hołdy to pogłębiony namysł teoretyczny, to również warsztat literaturoznawczy prezentuje wysoki poziom. Dokonując ogólnego podsumowania efektów pracy badawczej dr Hołdy Recenzent stwierdza, iż jest to „dorobek wystarczająco obszerny ilościowo i w większości [...] bardzo wartościowy pod względem jakości merytorycznej”, zaś prace z ostatnich lat „świadczą już o pełnej dojrzałości badawczej” Habilitatki. Jedynym, co budzi jego niedosyt, jest fakt, iż „niewiele jej prac ukazało się za granicą” (s. 13). W konkluzji swojej recenzji prof. Kalaga wnosi o dopuszczenie dr Małgorzaty Hołdy do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Prof. Katarzyna Sokołowska (UMCS) podkreśla interdyscyplinarne kompetencje Habilitantki. W opinii Recenzentki monografia *On Beauty and Being...* posiada przede wszystkim walory konsekwentnie prowadzonej rozprawy filozoficznej, bowiem „opiera się na dogłębnej znajomości hermeneutyki w jej różnych wersjach” i choć „z równie dużym znanstwem pisze Autorka o twórczości Virginii Woolf”, to w ujęciu dr Hołdy „literatura jest

dla pisarki raczej medium, poprzez które wyraża swoje filozoficzne refleksje” (s. 5). Prof. Sokołowska z uznaniem odnosi się do przejawianej przez dr Hołdę doskonałej znajomości pisarstwa Gadamera i współczesnej tradycji hermeneutycznej, konstatując, iż „Habilitantka imponuje szerokością spojrzenia filozoficznego i literaturoznawczego, porusza się swobodnie zarówno w obszarze badań nad myślą hermeneutyczną, jak i w zakresie refleksji literaturoznawczej, umiejętnie posługuje się warsztatem zarówno filozofia jak i literaturoznawcy” (s. 6). W swojej ocenie Recenzentka zwraca uwagę, że nie tylko główne osiągnięcie dr Hołdy, ale też pozostałe jej teksty naukowe cechuje podobna skrupulatność wywodu i bogate ujęcie kontekstu filozoficznego, a „podoktorski dorobek publikacyjny Habilitantki jest obszerny i jakościowo znaczący” (s. 6). Omawiając poszczególne artykuły dr Hołdy Recenzentka chwali ich precyzję i przejrzystą konstrukcję, która pozwala wydobyć złożoność tekstu literackiego w perspektywie filozoficznej. W podsumowaniu tej części recenzji prof. Sokołowska stwierdza, że „artykuły składające się na przedstawiony do oceny dorobek potwierdzają bardzo dobry warsztat naukowy Habilitantki, dyscyplinę metodologiczną, ale też umiejętność konstruowania spójnej metodologii w oparciu o różnorakie teoretyczne podejścia” (s. 8). Konkluzja recenzji prof. Sokołowskiej jest jednoznacznie pozytywna i rekomenduje dopuszczenie dr Hołdy do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Prof. Jean Ward (UG) docenia wartość przedsięwzięć interdyscyplinarnych, jednak uważa, że w recenzowanej książce to, co w założeniu miało być „dialogiem” między filozofią i literaturą, redukuje się często do „monologu” filozofii. Traktując bowiem powieści Woolf jako „texts of philosophical hermeneutics”, dr Hołda – zdaniem Recenzentki – traci z oczu ich specyfikę jako tekstów literackich o złożonej, wielowarstwowej i wieloznaczej wymowie i tym samym często interpretuje je w sposób nieuważny i niewiarygodny. Przykładem nieodpowiedniego podejścia do literatury może być jednowymiarowe potraktowanie ostatnich wersów *Ody do urny greckiej* Johna Keats, które Habilitantka czyta postulatywnie. Brak dokładności i uwagi w czytaniu tekstu literackiego to jeden z najważniejszych zarzutów Recenzentki. Kolejną istotną wadą rozprawy jest brak szerszego kontekstu dla analizy prozy Woolf, co jest szczególnie problematyczne – jak podkreśla Recenzentka – w świetle tezy Gadamera mówiącej, iż „rozumienie jest historycznie uwarunkowane” (s. 4). Poza kwestiami interpretacyjnymi, prof. Ward zwraca uwagę również na widoczny jej zdaniem w wielu miejscach brak precyzji analitycznej i spójności terminologicznej oraz na szereg bardzo poważnych niedopatrzeń zarówno redaktorskich jak i językowych. Oprócz licznych lapsusów redakcyjnych, Recenzentka wymienia błędnie przytoczone cytaty, także z powieści samej

Woolf, oraz nieumiejętne operowanie odniesieniami do innych źródeł. Wreszcie Recenzentka wskazuje na trudny w odbiorze styl analityczny dr Hołdy, który obfituje w nieczytelne sformułowania i niejasne skróty myślowe.

W dalszej części recenzji prof. Ward omawia pozostałe osiągnięcia dr Hołdy, wyłączając te pozycje, które albo zostały wydane przed obroną rozprawy doktorskiej w dziedzinie literaturoznawstwa, albo nie wiążą się z literaturoznawstwem – gdyż ubiega się Kandydatka o habilitację właśnie w tej dyscyplinie. Tu Recenzentka ma więcej pozytywnych uwag, choć również w artykułach Habilitantki zauważa wiele mankamentów, także w warstwie rozumienia analizowanego tekstu (jak ma to miejsce w artykule poświęconym opowiadaniu *The Gardener* Rudyarda Kiplinga, omawianym przez Recenzentkę na s. 11). Ogólną uwagą w odniesieniu do publikacji dr Hołdy – zwłaszcza tych najnowszych – jest to, że nader często traktują one tekst literacki przyczynkarsko i niedokładnie, poświęcając uwagę przede wszystkim omówieniu koncepcji filozoficznych. Wobec tak zarysowanych uwag krytycznych, prof. Ward stwierdziła, iż nie może wnioskować o dopuszczenie dr Hołdy do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego w dyscyplinie literaturoznawstwa.

Prof. Andrzej Wierciński (UW) sytuje swoją opinię o dorobku dr Małgorzaty Hołdy w kontekście Gadamerowskiego rozumienia bycia myślicielem i naukowcem. Recenzent widzi w Habilitantce doświadczonego badacza, który potrafi rozpoznać i twórczo zderzyć się z tym, co warte jest dostrzeżenia (primarily questionable). Szczególna wartość głównego osiągnięcia dr Hołdy polega na próbie rozjaśniania hermeneutycznej interpretacji literatury, która dokonuje się równolegle w odniesieniu do Gadamera i Virginii Woolf. Dzięki temu Habilitantka wpisuje się w nurt hermeneutyki w działaniu (hermeneutics in enactment). Skoro interpretacja jest sposobem bycia człowieka w świecie (*existentia hermeneutica*), Habilitantka proponuje hermeneutycznie wrażliwe i egzystencjalnie zaangażowane rozumienie filozofii i literatury. Kompozycja monografii nie jest wyrazem metodologicznej poprawności, ale twórczym podążaniem za logiką argumentu, który prowadzi do rozjaśniania Bycia w jego nieobejmowalnym Pięknie. Recenzent stwierdza, że „instead of simply deciphering philosophical themes and ideas in literature, Hołda’s book leads us to acknowledge the incommensurability of Philosophy and Literature. This division is not to be overcome but thought through, faced, and lived” (s. 9). Subtelność analiz Habilitantki przejawia się w uważnym wsłuchiwanie się w bogactwo znaczeń, które wyłania się w grze pomiędzy tym, co wypowiedziane i tym, co niewypowiedziane. Monografia, która jest medytacją na temat Piękna i Bycia, ukazuje wspólnotę języka literatury i filozofii w jego wydarzeniowym charakterze. Zwracając uwagę na interdyscyplinarność zainteresowań badawczych

Habilitantki – różnorodność w ciągłości/ciągłość w różnorodności, przejście od hermeneutyki jako sztuki interpretacji w odniesieniu do tekstów literackich (analiza brytyjskiej prozy modernistycznej i postmodernistycznej) do hermeneutyki filozoficznej i rozumienia hermeneutyki jako *mode of being* (studia nad hermeneutyką Gadamera, Heideggera i Ricoeura) – Recenzent podkreśla, że Jej dorobek naukowy stanowi ważny wkład w hermeneutyczne czytanie literatury, a tym samym istotnie przyczynia się do rozwoju badań literaturoznawczych. „Throughout her book, Hołda maintains that Gadamer and Woolf use similar premises in addressing Beauty and Being with clarity and passion. Focusing on the captivating power of the beautiful and its inspiring vision, the two intellectuals see the force of the momentary illumination as lying both in the ontological and the aesthetic” (ss. 12-13). W konkluzji swojej recenzji prof. Wierciński jednoznacznie pozytywnie ocenia osiągnięcia dr Hołdy: „Emphatically and with great satisfaction, I recommend DDr. Małgorzata Hołda for her Habilitation in the discipline of literary studies” (s. 16).

W sporządzonej przez siebie opinii prof. Myk (UŁ) podkreśla rozmach, z jakim napisana została monografia Habilitantki. Choć prof. Myk wyraża uznanie dla subtelnych analiz filozofii, zgłasza zastrzeżenia dotyczące braku usytuowania przedstawionych w *On Beauty and Being...* analiz względem istniejącej recepcji krytycznej prozy Woolf. Prof. Myk zauważa również, że „wyraźna dominanta filozoficzna książki sprawia, że brakuje w niej głębszej oraz skupionej na formie, języku i narracji analizy tekstów Woolf”. Z drugiej strony wskazuje, iż „[włączanie] do rozważań o prozie Woolf kontekstów filozoficznych, które nie byłyby w tak bezpieczny, płynny i niekwestionowany sposób zbieżne z jej poetyką, a które mogłyby przynieść mniej zachowawcze, a bardziej świeże i ożywcze wglądy w pisarstwo autorki *Fal*, ukazując jej radykalnie eksperymentalne dzieła w nowym świetle” (s. 2). Te uwagi jednak nie zmieniają oceny prof. Myk, która w konkluzji wnosi o dopuszczenie dr Hołdy do kolejnych etapów przewodu habilitacyjnego.

Ocena pozostałych elementów dorobku Habilitantki

Prof. Wojciech Kalaga podkreślił bogate i zróżnicowane doświadczenie dydaktyczne dr Małgorzaty Hołdy, niżej oceniając jej dorobek organizacyjny i działalność międzynarodową, co jednak po części składa na karb „częstych zmian uczelni, w których była zatrudniona, i wynikający z tego brak stabilizacji w jednym miejscu pracy akademickiej” (s. 14) utrudniający nawiązywanie kontaktów naukowych i pozyskiwanie funduszy na badania. Ten niewielki w jego mniemaniu niedobór, jak konkluduje „w minimalnym tylko stopniu wpływa na [jego] ogólną, bardzo pozytywną ocenę sylwetki naukowej Habilitantki” (s. 15). Prof.

Katarzyna Sokołowska także pozytywnie oceniła dorobek dydaktyczny i organizacyjny dr Małgorzaty Hołdy, zwracając szczególną uwagę na „duże obciążenie w zakresie promocji prac licencjackich”. Dla prof. Jean Ward czynnikiem rzutującym negatywnie na aktywność naukową Habilitantki jest fakt, iż publikuje ona i wygłasza referaty wprawdzie w języku angielskim, lecz głównie (choć nie wyłącznie) w periodykach i na konferencjach o zasięgu krajowym.

Ocena kolokwium habilitacyjnego

W ramach kolokwium dr Małgorzata Hołda wygłosiła wykład pt. *Hermeneutyczne czytanie literatury: Niewyczerpalność rozumienia hermeneutyki piękna Hansa-Georga Gadamera i Virginii Woolf*, ściśle powiązany z tematyką monografii *On Beauty and Being...* i skoncentrowany głównie na problematyce nieskończoności i niewyczerpywalności interpretacji pojmowanej jako rozumienie i *modus existendi*. Następnie Habilitanka odpowiadała na pytania zadawane przez członków i członkinie Komisji. Przebieg obu części kolokwium został szczegółowo zreferowany w załączniku 2 do uchwały Komisji Habilitacyjnej.

Prof. Wojciech Kalaga zapytał o różnicę między hermeneutycznym i dekonstrukcyjnym podejściem do kwestii nieskończoności procesów rozumienia i interpretacji, a odpowiedź udzieloną przez Habilitantkę uznał za w pełni satysfakcjonującą. Prof. Katarzyna Sokołowska pytała o koncepcję artysty w prozie Virginii Woolf i również oceniła odpowiedź dr Hołdy pozytywnie. Prof. Jean Ward poprosiła o głębszą analizę i interpretację konkretnego fragmentu powieści *Pani Dalloway* Virginii Woolf, ale odpowiedź Habilitantki nie w pełni ją usatysfakcjonowała. Prof. Andrew Wierciński spytał Habilitantkę o to, jak rozumie ona twórczy charakter interpretacji, zaś prof. Małgorzata Myk poprosiła o pogłębiony komentarz do książki Adama Nolanda *Hermeneutic Ontology in Gadamer and Woolf*. Odpowiedzi na oba te pytania zostały przyjęte pozytywnie. Prof. Wit Pietrzak zrezygnował z zadania pytania, a prof. Ewa Kraskowska poprosiła o wyjaśnienie, jak Habilitanka rozumie termin *close reading* i otrzymała odpowiedź satysfakcjonującą. W swoim komentarzu prof. Kraskowska podkreśliła, iż na jej finalnie pozytywną ocenę w postępowaniu o nadanie dr Hołdzie stopnia doktora habilitowanego decydujący wpływ miał przebieg i wysoki poziom kolokwium habilitacyjnego.

Konkluzja

W wyniku dyskusji, jaka odbyła się po opuszczeniu posiedzenia przez Habilitantkę, Komisja Habilitacyjna większością głosów (6 za, 1 przeciw) uznała, że dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny dr Małgorzaty Hołdy spełnia warunki formalne i merytoryczne określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z tym Komisja podjęła uchwałę popierającą wniosek dr Hołdy o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego.

Podpisy:

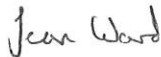
prof. dr hab. Ewa Kraskowska (UAM), przewodnicząca

prof. dr hab. Wojciech Kalaga (KPSW w Bydgoszczy), recenzent

prof. dr hab. Jean Wård (UG), recenzent

prof. dr hab. Katarzyna Sokołowska (UMCS), recenzent

prof. dr hab. Andrzej Wierciński (UW), recenzent

dr hab. Małgorzata Myk (UŁ), członek

prof. dr hab. Wit Pietrzak (UŁ), sekretarz

